

PARAŠAT HA-ŠAVUA

מטות-מסעי

Matot-Masej

Rišon/Kohen 30,2-31,12

(poglavlje 30)

Vajedaber Moše el-rašej hamatot livnej Jisra'el lemor ze hadavar ašer civa HAŠEM.

2 I progovori Moše poglavarima plemena Sinova Izraelovih rekavši: »Ovo je stvar koju je zapovijedio VJEČNI: 3 Ako koji čovjek učini zavjet ili se uz zakletvu obveže da će se nečega odreći, neka ne krši svoje riječi; neka izvrši sve što iz njegovih usta izađe! 4 Ako koja žena učini VJEČNOM zavjet ili se obveže da će se nečega odreći dok je još mlada, u očevu domu, 5 a otac joj sazna za zavjet i obećanje kojim se obvezala pa joj ništa ne rekne, tada su valjani svi njezini zavjeti i valjano je svako obećanje kojim se obvezala. 6 Ali ako joj se otac usprotivi kad sazna, nikakav njezin zavjet ni njezino obećanje kojim se vezala ne vrijedi. VJEČNI će joj oprostiti jer joj se otac usprotivio. 7 Ako se uda dok je pod svojim zavjetima ili pod obećanjem koje je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta, 8 pa njezin muž sazna i pošto je saznao ništa joj ne rekne, tada vrijede njezini zavjeti i vrijede obećanja kojima se obvezala. 9 No ako se njezin muž usprotivi kad o tom sazna, ukida se time njezin zavjet i obećanje što je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta. I VJEČNI će joj oprostiti. 10 A zavjet udovice ili žene otpuštene i sve obveze koje je na se preuzela vrijede za nju. 11 Ako se zavjetuje ili se obveže zakletvom na obećanje dok je u kući svoga muža, 12 pa njezin muž sazna i ništa joj ne rekne, ne usprotivi joj se, svaki je njezin zavjet valjan i valjano je svako obećanje kojim se obvezala. 13 Ali ako ih njezin muž proglasi ništetnim kad o njima sazna, tada ništa što je izišlo iz njezinih usta, njezini zavjeti ili preuzete obveze neće vrijediti. Muž ih je njezin poništio, i VJEČNI će joj oprostiti. 14 Svaki zavjet i svaku zakletvu koja obvezuje ženu na neko mrtvenje njezin muž može uzdržati na snazi ili poništiti. 15 Ako joj muž od dana do dana ništa ne rekne, time potvrđuje sve njezine zavjete i sva njezina obećanja kojima se obvezala; on ih je učinio valjanima ako ništa nije rekao kad je o njima čuo. 16 Ali ako ih poništi kasnije, pošto je o njima već čuo, neka snosi njezinu krivnju.« 17 To su uredbe koje je izdao VJEČNI Mošeu za muža i njegovu ženu i za oca i njegovu kćer, koja, još mlada, živi u kući očevoj.

(poglavlje 31)

1 I progovori VJEČNI Mošeu rekavši: 2 »Učini osvetu sinova Izraelovih nad Midjancima; nakon toga pridružiti ćeš se svom narodu.« 3 A Moše progovori narodu rekavši: »Opremite ljude između sebe za vojsku, da mogu biti protiv Midjanaca, i izvršiti osvetu VJEČNOG na Midjancima. 4 Po tisuću za svako pleme, po tisuću za svako pleme, od svih plemena Izraelovih poslat ćeš u vojsku!« 5 Od tisuća Izraelovih jedna tisuća je bila dana od svakog plemena, dvanaest tisuća naoružanih za bitku. 6 Moše ih posla, tisuću od svakog plemena u vojsku zajedno s Pinehasom, sinom El'azara svećenika u vojsku, sa posvećenim stvarima i trubama za trubljenje kod njega. 7 Oni su izveli napad na Midjance, kako je VJEČNI zapovijedio Mošeu, i pobili sve muškarce. 8 Među ostalima pobili su i midjanske kraljeve: Evija, Rekema, Cura, Hura i Revu, pet kraljeva midjanskih, i Bil'ama ben Beora pogubili su mačem. 9 Sinovi Izraelovi zarobili su midjanske žene i njihovu malu djecu, i zaplijenili su svu njihovu stoku, sav njihov imetak i sve njihovo blago. 10 I sve njihove gradove u kojima su živjeli i sve njihove utvrde spalili su vatrom, 11 a uzeli su sav plijen i opljačkano - i ljude i stoku.

12 I doveli su Mošeu, El'azaru svećeniku i svoj zajednici sinova Izraelovih zarobljenike, plijen i ratne trofeje u tabor na Moavskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu.

Šeni/Levi 31,13-54

Vajece'u Moše ve'El'azar hakohen vehol-nesi'ej ha'eda likratam el-mihuc lamahane.

13 Moše, El'azar svećenik i svi glavari zajednice izađu im ususret izvan tabora. 14 Moše se razljuti na zapovjednike vojske, tisućnike i satnike, koji se bijahu vratili s toga bojnog pohoda. 15 Reče im: »Što! Na životu ste ostavili sve ženskinje! 16 A baš su žene, po nagovoru Bil'amovu, zavele Izraelce da u Peorovu slučaju istupe protiv VJEČNOG. Tako dođe pomor na zajednicu VJEČNOG. 17 Stoga svu mušku djecu pobijte! A ubijte i svaku ženu koja je poznala muškarca! 18 A sve mlade djevojke koje nisu poznale muškarca ostavite na životu za sebe. 19 Vi pak proboravite izvan tabora sedam dana; svi vi koji ste koga ubili i koji ste se ubijenoga dotakli. Čistite se i vi i vaši zarobljenici trećega i sedmoga dana; 20 očistite svu odjeću, sve mješine, sve od kostrijeti napravljeno i sve drvene predmete.« 21 Zatim El'azar svećenik progovori borcima koji su se vratili iz boja: »Ovo je odredba koju je izdao VJEČNI Mošeu: 22 'Zlato, srebro, bakar, gvožđe, mjed i olovo - 23 sve što podnosi vatru - provucite kroz vatru i bit će očišćeno.' Ipak, neka se očisti i vodom očišćenja. A sve što ne podnosi vatru provucite kroz vodu. 24 Sedmoga dana operite svoju odjeću i bit ćete čisti. Poslije toga možete se vratiti u tabor.« 25 VJEČNI reče Mošeu: 26 »Ti, El'azar svećenik i obiteljske starješine zajednice napravite popis ratnoga plijena, ljudstva i stoke, 27 a onda ratni plijen podijeli napola: na borce koji su išli u borbu i na svu ostalu zajednicu. 28 Od boraca koji su išli u borbu ustavi ujam za VJEČNOG: jednu glavu od svakih pet stotina, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke. 29 Uzmi to od njihove polovice i podaj El'azaru svećeniku kao podizanicu za VJEČNOG. 30 A od polovice što zapadne druge Izraelce uzmi po glavu od pedeset, bilo ljudi, bilo krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke - od svih životinja - pa ih podaj Levitima koji vode brigu o prebivalištu VJEČNOG.« 31 Moše i El'azar svećenik učine kako je VJEČNI naredio Mošeu. 32 Ratnoga je plijena bilo, osim pljačke što su vojnici napljačkali: šest stotina sedamdeset i pet tisuća grla sitne stoke, 33 sedamdeset i dvije tisuće grla krupne stoke, 34 šezdeset i jedna tisuća magaradi, 35 a ljudskih duša - žena koje nisu poznale muškarca - bijaše u svemu trideset i dvije tisuće. 36 Prema tome, polovica što je dodijeljena onima koji su išli u borbu bila je: tri stotine trideset i sedam tisuća i pet stotina grla sitne stoke; 37 ujam za VJEČNOG od sitne stoke šest stotina sedamdeset i pet grla; 38 krupne je stoke bilo trideset i šest tisuća grla, a njihov ujam za VJEČNOG sedamdeset i dva grla; 39 magaradi je bilo trideset tisuća i pet stotina, a njihov ujam za VJEČNOG šezdeset i jedno. 40 Ljudskih je duša bilo šesnaest tisuća, a njihov ujam za VJEČNOG trideset i dvije osobe. 41 Ujam predade Moše El'azaru svećeniku za podizanicu VJEČNOM, kako je VJEČNI naredio Mošeu. 42 A od polovice koja je zapala druge Izraelce i koju Moše odijeli od one što je pripala ljudima koji su se borili - 43 dakle, polovica što je pripala zajednici iznosila je: trista trideset i sedam tisuća i pet stotina grla sitne stoke, 44 a krupne stoke trideset i šest tisuća grla; 45 magaradi trideset tisuća i pet stotina, 46 a ljudskih duša šesnaest tisuća. 47 Tako, od polovice što je pripala Izraelcima Moše ostavi po jedno od pedeset, i od ljudstva i od stoke, te ih predade Levitima koji su se brinuli o prebivalištu VJEČNOG, kako je VJEČNI naredio Mošeu. 48 Onda pristupiše k Mošeu vojnički

zapovjednici, tisućnici i satnici, 49 i rekoše mu: »Tvoje sluge prebrojile su borce što bijahu pod našim zapovjedništvom i od nas nitko nije izgubljen. 50 Uz to smo donijeli svoje darove VJEČNOM: narukvica, orukvica, prstenja, naušnica i ogrlica - na kakvu je tko zlatninu već naišao - da se nad nama obavi obred pomirenja pred VJEČNIM.« 51 Moše i El'azar svećenik prime od njih to zlato, to jest sve te izrađene predmete. 52 Bilo je svega zlata što su kao svoju podizanicu VJEČNOM donijeli tisućnici i satnici: šesnaest tisuća sedam stotina i pedeset šekela. 53 Svaki je vojnik za se zadržao svoj plijen. 54 Tako Moše i El'azar svećenik uzmu zlato od tisućnika i satnika te ga donesu u Šator sastanka na spomen Izraelcima pred VJEČNIM.

Šliši 32,1-19

(poglavlje 32)

Umikne rav haja livenej Re'ujen velivnej-Gad acum me'od vajir'u et-erec Jazer ve'et-erec Gil'ad vehine hamakom mekom mikne.

1 Rubenovci i Gadovci imađahu mnogo, vrlo mnogo blaga. Opaze, međutim, da je zemlja jazerska i zemlja gileadska pogodna za stočarstvo. 2 Zato Gadovci i Rubenovci dođu k Mošeu, El'azaru svećeniku i glavarima zajednice pa reknu: 3 »Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam, Nebo i Beon - 4 kraj što ga VJEČNI osvoji pred izraelskom zajednicom - kraj je pogodan za stočarstvo; a sluge tvoje bave se stočarstvom. 5 Ako smo stekli blagonaklonost u tvojim očima«, nastave, »neka se ovaj kraj dade u posjed tvojim slugama. Ne šalji nas preko Jordana!« 6 Moše odgovori Gadovcima i Rubenovcima: »Zar da vaša braća idu u rat, a vi da ostanete ovdje? 7 Zašto odvrćate srca Izraelaca da ne prijeđu u zemlju koju im je VJEČNI predao? 8 Tako su učinili i vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadeš Barnee da izvide zemlju. 9 Popeli su se do Eškola i razgledali zemlju, ali su onda ubili srčanost u Izraelcima da ne odu u zemlju koju im je VJEČNI dao. 10 Onog dana VJEČNI planu gnjevom. Zakle se i reče: 11 'Ljudi što su izišli iz Egipta, kojima je dvadeset ili više godina, jer me nisu vjerno slijedili, nikad neće vidjeti zemlju što sam je pod zakletvom obećao Avrahamu, Jichaku i Jaakovu!' 12 VJEČNOG su jedino vjerno slijedili Kenižanin Kalev ben Jefune, i Jošua bin Nun. 13 VJEČNI je gnjevom planuo na Izraelce pa ih je pustinjom povlačio četrdeset godina, sve dok ne pomrije sav naraštaj što je u očima VJEČNOG zlo postupio. 14 A sad vi - grešni naraštaj - ustajete namjesto svojih očeva da još povećate srdžbu VJEČNOG na Izraela. 15 Ako se od njega odvratite, on će još produžiti vaš boravak u pustinji; tako ćete upropastiti sav taj narod.« 16 Onda se oni primaknu k njemu i reknu: »Mi bismo ovdje podigli torove za svoje blago i gradove za svoju nejačad, 17 a sami ćemo pograbit i oružje i poći na čelu Izraelaca dok ih ne dovedemo na njihovo mjesto. Naša nejačad neka ostane - zbog stanovništva ove zemlje - u utvrđenim gradovima. 18 Mi se svojim kućama nećemo vraćati sve dok svaki Izraelac ne zaposjedne svoju baštinu. 19 S njima nećemo dijeliti svoje posjede s onu stranu Jordana niti dalje, jer će nas zapasti naša baština s ovu stranu, na istok od Jordana.«

*Vajomer alehem Moše im-ta'asun et-hadavar haze im-tehalcu lifnej HAŠEM
lamilhama.*

20 Moše im reče: »Ako tako uradite, ako pođete pred VJEČNIM u boj; 21 ako vi svi naoružani prijeđete Jordan pred VJEČNIM dok on ne rastjera ispred sebe svoje neprijatelje: 22 tada, kad zemlja bude pokorena VJEČNOM, vi ćete se moći vratiti. Tako ćete biti oslobođeni odgovornosti prema VJEČNOM i prema Izraelu, a ova će zemlja postati pred VJEČNIM vaše vlasništvo. 23 Ali ako tako ne uradite, sagriješit ćete protiv VJEČNOG i znajte da će vas stići kazna za vaš grijeh. 24 Sazidajte, dakle, gradove za svoju nejačad i torove za svoju stoku, ali izvršite što ste obećali.« 25 Gadovci i Rubenovci odgovore Mošeu: »Tvoje će sluge učiniti kako gospodar naš nalaže. 26 Naša nejačad, naše žene, naša stoka i sve naše blago neka ostanu ondje u gileadskim gradovima, 27 a tvoje sluge, svi koji su za boj sposobni, poći će pred VJEČNIM u boj, kako naš gospodar nalaže.« 28 Tada za njih Moše izda nalog El'azaru svećeniku, Jošui bin Nunu i glavarima obitelji izraelskih plemena. 29 I reče im Moše: »Ako Gadovci i Rubenovci, svi oni koji nose oružje, s vama prijeđu Jordan da se bore pred VJEČNIM i zemlja bude pokorena vama, onda im dajte gileadsku zemlju u vlasništvo. 30 Ali ako ne prijeđu naoružani s vama, neka dobiju baštinu među vama u zemlji kanaanskoj.« 31 Nato odgovore Gadovci i Rubenovci: »Što je god VJEČNI rekao tvojim slugama, to ćemo učiniti. 32 Mi ćemo naoružani prijeći pred VJEČNIM u zemlju kanaansku, ali neka nam bude posjed naše baštine s ove strane Jordana.« 33 I tako njima - Gadovcima, Rubenovcima i polovici plemena Menašea, sina Josefova - dadne kraljevstvo amorejskoga kralja Sihona i kraljevstvo bašanskoga kralja Oga, zemlju s gradovima u njihovim granicama, gradove okolne zemlje. 34 Gadovci sagrađe: Dibon, Atarot i Aroer, 35 Atrot Šofan, Jazer, Jogbohu, 36 Bet Nimru i Bet Haran, utvrđene gradove i torove za stada. 37 Rubenovci sagrađe: Hešbon, Eleale, Kirjatajim, 38 Nebo, Baal Meon - nazivi su izmijenjeni - i Šibmu. Oni prozovu svojim imenima gradove koje su oni podigli. 39 Sinovi Mahira, sina Menašeova, otišli su u Gilead i zauzeli ga, protjeravši Amorejce koji su bili ondje. 40 Moše dade Gilead Mahiru sinu Menašeovu, i on se nastani u njemu. 41 A Jair sin Menašeov ode te zauzme njihova sela i nazva ih Havot Ja'ir (Jairova sela). 42 I Novah ode i zauzme Kenat i njegove okolne gradove, te ga nazove Novah, po svom imenu.

(poglavlje 33)

1 Ovo su putovanja sinova Izraelovih koji su izišli iz zemlje Egipatske u vojničkom redu, pod rukom Mošeovom i Aronovom. 2 Moše je zapisao njihovo prema njihovim putovanjima po riječi VJEČNOG, i ovo su njihova putovanja prema njihovom izlaženju. 3 Putovali su od Ramsesa, u prvom mjesecu, petnastog dana prvog mjeseca, na dan nakon Pesaha, izišli su sinovi Izraelovi s podignutom rukom pred očima čitavog Egipta. 4 A Egipćani su pokapali one koje je udario VJEČNI među njima, sve prvorođence, i na njihove bogove izazvao je VJEČNI kazne. 5 I putovali su sinovi Izraelovi od Ramsesa i utaborili se u Sukotu. 6 I putovali su od Sukota i utaborili se u Etamu, koji je na rubu pustinje. 7 I putovali su od Etama i okrenuli se natrag prema Pi-Hahirotu, koji je pred Baal Cefonom i utaborili se pred Migdolom. 8 I putovali su od ispred Pi-Hahirota, i prošli sredinom mora prema pustinji i otputili se na trodnevni put u pustinju Etam, te se utaborili u Mari. 9 I putovali su od Mare i stigli u Elim; u Elimu je bilo dvanaest izvora vode i sedamdeset palmâ datulja, te su se tamo utaborili. 10 I putovali su od Elima i utaborili se kod Crvenog mora. 11 I putovali su od Crvenog mora i utaborili se u pustinji Sin. 12 I putovali su od pustinje Sin i utaborili se u Dofki. 13 I putovali su od

Dofke i utaborili se u Elušu. 14 I putovali su od Eluša i utaborili se u Refidimu, a tamo nije bilo vode za narod da pije. 15 I putovali su od Refidima i utaborili se u pustinji Sinaj. 16 I putovali su od pustinje Sinaj i utaborili se u Kibrot-Hataavi. 17 I putovali su od Kibrot-Hataave i utaborili se u Hacerotu. 18 I putovali su od Hacerota i utaborili se u Ritmi. 19 I putovali su od Ritme i utaborili se u Rimon-Perecu. 20 I putovali su od Rimon-Pereca i utaborili se u Livni. 21 I putovali su od Livne i utaborili se u Risi. 22 I putovali su od Rise i utaborili se u Kehalati. 23 I putovali su od Kehalate i utaborili se na brdu Šefer. 24 I putovali su od brda Šefer i utaborili se u Haradi. 25 I putovali su od Harade i utaborili se u Makhelotu. 26 I putovali su od Makhelota i utaborili se u Tahatu. 27 I putovali su od Tahata i utaborili se u Terahu. 28 I putovali su od Teraha i utaborili se u Mitki. 29 I putovali su od Mitke i utaborili se u Hašmoni. 30 I putovali su od Hašmone i utaborili se u Moserotu. 31 I putovali su od Moserota i utaborili se u Bene-Jakanu. 32 I putovali su od Bene-Jakana i utaborili se u Hor-Hagidgadu. 33 I putovali su od Hor-Hagidgada i utaborili se u Jotv ati. 34 I putovali su od Jotvate i utaborili se u Avronu. 35 I putovali su od Avrona i utaborili se u Ecion-Geveru. 36 I putovali su od Ecion-Gevera i utaborili se u pustinji Cin, koja je Kadeš. 37 I putovali su od Kadeša i utaborili se na brdu Hor, na granici zemlje Edomske. 38 I popeo se Aron svećenik na brdo Hor po riječi VJEČNOG, i umro tamo, u četrdesetoj godini od izlaska sinova Izraelovih iz zemlje Egipatske, u petom mjesecu, prvoga u mjesecu. 39 I Aronu je bilo stotinu i dvadeset i tri godine kada umrije na brdu Hor. 40 I čuo je Kenaanski kralj Arad, a on je prijestolovao na jugu u zemlji Kenaan, o dolasku sinova Izraelovih. 41 I putovali su od brda Hor i utaborili se u Calmoni. 42 I putovali su od Calmone i utaborili se u Punonu. 43 I putovali su od Punona i utaborili se u Ovotu. 44 I putovali su od Ovota i utaborili se u lje-Haavarimu (), na Moavskoj granici. 45 I putovali su od Ruševina i utaborili se u Divon-Gadu. 46 I putovali su od Divon-Gada i utaborili se u Almon-Divlatajimu. 47 I putovali su od Almon-Divlatajima i utaborili se na brdima Avarim (), pred Nevom. 48 I putovali su od brda Avarim i utaborili se na poljanama Moavskim uz Jordan, kod Jeriha. 49 Utaborili su se uz Jordan, od Bet-Haješimota, do Avela Šitimskog, na Moavskim poljanama.

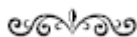
Hamiši 33,50-34,15

Vajedaber HAŠEM el-Mošē be'arvot Moav al-Jarden Jereho lemor.

50 I govorio je VJEČNI Mošeu na poljanama Moavskim uz Jordan kod Jeriha rekavši: 51 Govori sinovima Izraelovim i reci im: Kada prijedete preko Jordana u zemlju Kenaan 52 istjerat ćete sve stanovnike zemlje ispred sebe i uništiti ćete sve njihove hramove i sve njihove lijevane kumire uništiti ćete, i sve njihove uzvisine uništiti ćete. 53 Zaposjest ćete zemlju i nastaniti se u njoj, jer vama sam dao zemlju da je posjedujete. 54 Dati ćete zemlju u naslijeđstvo ždrijebom svojim porodicama, brojnima ćeš povećati njihovo naslijeđstvo, a malobrojnima ćeš umanjiti njihovo naslijeđstvo, kako ždrijeb izađe za njega, njegovo će biti po plemenima očinskim naslijeđivat ćete. 55 Ali ako ne istjerate sve stanovnike zemlje pred sobom, oni koje ostaviš bit će poput trnova u tvojim očima i poput bodljika u vašim bokovima, i napastovat će vas zbog zemlje u kojoj boravite. 56 I bit će: kako sam namislio njima tako će biti vama.

(poglavlje 34)

1 Govorio je VJEČNI Mošeu rekavši: 2 Zapovijedi sinovima Izraelovim i reci im: Kada dođete u zemlju Kanaan, to je zemlja koja će vam pasti u nasljedstvo, zemlja Kanaan u njenim granicama. 3 Bit će vam južna strana od pustinje Cin uz Edom, i bit će vam južna granica do kraja Mrtvog mora prema istoku. 4 I ići će vam granica okolo južno od Maale-Akravim pa prema Cinu, i krajnja granica bit će južno od Kadeš-Barnee, i onda će ići do Hacar-Adara i dalje do Acmona. 5 I granica će ići okolo od Acmona do rijeke Egipatske, i njeni rubovi će biti prema zapadu. 6 A zapadna granica bit će vam Veliko (op.p. Sredozemno) more i granično područje (op.p. pripadajući otoci), to će vam biti zapadna granica. 7 A ovo će vam biti sjeverna granica: Od Velikog mora povuci te si liniju do brda Hor. 8 Od brda Hor povucite si liniju uz Hamotski put, tako da krajnja granica bude prema Cedadu. 9 I produžite granicu prema Zifonu, tako da krajnja granica bude Hacar-Enan. To će vam biti sjeverna granica. 10 I povući ćete si liniju za istočnu granicu od Hacar-Enana do Šefame. 11 I spuštati će se granica od Šefame do Rivle, istočno od Ajina. Spuštati će se granica i doći do obale jezera Kineret prema istoku. 12 Granica će se spuštati prema Jordanu, tako da krajnja granica bude Mrtvo more; ovo će vam biti zemlja prema njenim granicama sa svih strana. 13 I zapovijedi Moše sinovima Izraelovim rekavši: To je zemlja koju ćete razdijeliti kao nasljedstvo ždrijebom, kako vam je zapovijedio VJEČNI da se da devet i pol plemenima. 14 Jer su uzeli, pleme sinova Rubenovih prema očinskim domovima i pleme sinova Gadovih prema očinskim domovima i polovica plemena Menašeova, uzeli su svoje nasljedstvo. 15 Dva i pol plemena uzeli su svoje nasljedstvo s druge strane Jordana, prema Jerihu, s istočne strane.

Šiši 34,16-35,8

Vajedaber HAŠEM el-Mošé lemor.

16 Govorio je VJEČNI s Mošeom rekavši: 17 Ovo su imena ljudi koji će uzeti u nasljedstvo zemlju za vas: El'azar svećenik i Jehošua bin Nun, 18 i po jednog kneza od svakog plemena uzet ćete da uzme u nasljedstvo zemlju. 19 A ovo su imena tih ljudi: za pleme Jehudino Kalev ben Jefune. 20 Za pleme sinova Šim'onovih Šmuel ben Amihud. 21 Za pleme Binjaminovo Elidad ben Kison. 22 A za pleme sinova Danovih knez Buki ben Jogli. 23 Za sinove Josefove, za pleme Menaševih, knez Haniel ben Efod. 24 A za pleme sinova Efrajimovih, knez Kemuel ben Šiftan. 25 Za pleme sinova Zevulunovih, knez Elicafan ben Parnah. 26 Za pleme sinova Jisaharovih, knez Paltiel ben Azan. 27 Za pleme sinova Ašerovih, knez Ahidu ben Šlomi. 28 Za pleme sinova Neftalijevih, knez Pedahel ben Amihud. 29 Ovo su oni za koje je zapovijedio VJEČNI da razdijele nasljedstvo sinovima Izraelovim u zemlji Kanaan.

(poglavlje 35)

1 Govorio je VJEČNI s Mošeom na Moapskim poljanama kod Jordana, nasuprot Jerihonu, rekavši: 2 »Naredi Izraelcima da ustupe levitima od baštine koju posjeduju gradove gdje će stanovati i pašnjake oko gradova. To dajte levitima. 3 Neka gradovi budu njima za stanovanje, a okolni pašnjaci neka budu za njihova goveda, njihovo blago i sve njihove životinje. 4 Pašnjaci uz gradove koje ustupite levitima neka zahvate od gradskih zidina van do tisuću lakata naokolo. 5 Izmjerite od grada van dvije tisuće lakata s istočne strane, dvije tisuće lakata s južne strane, dvije tisuće lakata

sa zapadne strane i sa sjeverne strane dvije tisuće lakata, tako da grad bude u sredini. To neka im budu gradski pašnjaci. 6 Od gradova koje budete dali levitima šest će ih biti gradovi utočišta, koje ćete ustupiti da ubojica može tamo pobjeći. Ovima dodajte još četrdeset i dva grada. 7 Tako će svih gradova koje ustupite levitima biti četrdeset i osam gradova s njihovim pašnjacima. 8 A gradove koje budete izdvajali od vlasništva Izraelaca, od onih koji ih imaju mnogo uzmite više, a manje od onih koji imaju malo. Neka svatko ustupi gradove levitima prema omjeru baštine koju bude primio.«

Švi'i 35,9-36,13

Vajedaber HAŠEM el-Moše lemor.

9 Govorio je VJEČNI s Mošecom rekavši: 10 »Govori Izraelcima i reci im: 'Kad prijedete preko Jordana u zemlju kanaansku, 11 označite sebi gradove koji će vam služiti kao gradovi utočišta, kamo može pobjeći ubojica koji nehotice koga ubije. 12 Ti gradovi neka vam budu utočište od osvetnika, tako da ubojica ne moradne poginuti dok ne stane na sud pred zajednicu. 13 Od gradova koje ustupite bit će vam šest gradova za utočište. 14 Dodijelite tri grada s onu stranu Jordana, a tri grada u zemlji kanaanskoj. Neka to budu gradovi utočišta. 15 Tih šest gradova neka budu za utočište kako Izraelcima tako i strancu i došljaku koji među njima borave, kamo može pobjeći tko god ubije koga nehotice. 16 Ali ako tko udari koga gvozdenim predmetom te ga usmrti, to je onda ubojica. Ubojica mora glavom platiti. 17 Udari li ga iz ruke kamenom od kojega čovjek može poginuti i zbilja pogine, to je opet ubojica. Ubojica mora glavom platiti. 18 Ili ako ga udari iz ruke kakvim drvenim predmetom od kojega može umrijeti i zbilja umre, i to je ubojica. Ubojica mora glavom platiti. 19 Krvni osvetnik mora sam ubojicu usmrtiti. Kad ga sretne, neka ga ubije. 20 Nadalje, ako tko koga gurne iz mržnje ili na nj nešto baci namjerno te ga usmrti, 21 ili ga udari rukom iz zlobe te udareni umre, napadač mora zaglaviti - on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubojicu ubije čim ga sretne. 22 No gurne li ga slučajno, ne iz neprijateljstva, ili nešto na nj baci, ali ne iz zasjede, 23 ili iz nepažnje na njega obori kakav kamen od kojega čovjek može poginuti te ga usmrti, a nije mu bio neprijatelj niti mu je zlo želio - 24 tada neka zajednica prosudi između ubojice i krvnog osvetnika prema ovim pravilima: 25 Zajednica mora izbaviti ubojicu iz ruku krvnog osvetnika; onda neka ga zajednica vrati u grad utočište kamo je pobjegao; tu neka on ostane do smrti velikoga svećenika koji je bio pomazan svetim uljem. 26 Ali ako ubojica ikad izađe izvan granice utočišta kamo je pobjegao, 27 pa na nj nabasa krvni osvetnik izvan granica njegova grada utočišta te krvni osvetnik ubije ubojicu, to mu se ne računa u krvoproliće, 28 jer ubojica mora ostati u gradu utočištu do smrti velikoga svećenika. A poslije smrti velikoga svećenika može se vratiti na svoj posjed. 29 Neka vam takvi budu sudbeni postupci od naraštaja do naraštaja svuda gdje budete boravili. 30 Za svako ubojstvo čovjeka kazna smrti nad ubojicom može se izvršiti na dokaz svjedokâ. Nitko se ne može smrću kazniti na dokaz samo jednog svjedoka. 31 Ne smijete primati otkupnine za život ubojice koji je zaslužio smrt: on mora umrijeti. 32 Niti smijete primati otkupnine od bilo koga koji, pošto je pobjegao u svoj grad utočište, hoće da se vrati i da živi na svome tlu prije smrti velikoga svećenika. 33 Nemojte oskvrnjivati zemlje u kojoj živite. A krvoprolićem zemlja se oskvrnjuje. Za zemlju na kojoj je krv prolivena pomirenje se ne može pribaviti, osim krvlju onoga koji ju je prolio.

34 Ne smije se obeščašćivati zemlja u kojoj živite i usred koje ja boravim, jer ja, VJEČNI, prebivam među sinovima Izraelovim.'«

(poglavlje 36)

1 Tada pristupe obiteljski glavari od roda sinova Gileada, sina Makirova, sina Manašeova, jednoga roda Josipovih sinova, te pred Mojsijem i starješinama, glavarima obitelji, 2 reku:

»VJEČNI je naredio našem gospodaru da kockom dade ovu zemlju u baštinu Izraelcima; nadalje, našem je gospodaru naredio VJEČNI da baštinu našega brata Selofhada dade njegovim kćerima.

3 Ali ako se one udaju za koga iz drugog izraelskoga plemena, onda će njihova baština biti otrgnuta od naše djedovske baštine i biti priključena baštini plemena kojemu one pripadnu. Tako će se okrnjiti baština koja kockom pripadne nama.

4 A kada nastupi jubilej Izraelcima, baština će se tih žena dodati baštini plemena kojemu pripadnu. Tako će njihova baština biti oduzeta od baštine našega pradjedovskog plemena.«

5 I po zapovijedi VJEČNOG Mojsije naredi Izraelcima: »Pleme Josipovih sinova pravo govori. 6 Ovo naređuje VJEČNI za Selofhadove kćeri: 'Neka se one udaju za onoga koji im se učini dobar, samo neka se udaju u rod svoga očinskoga plemena.

7 Baština Izraelaca ne smije se prenositi iz jednoga plemena u drugo; i svaki Izraelac mora ostati privezan uz pradjedovsku baštinu svoga plemena.

8 Zato se svaka djevojka koja steče baštinu u izraelskim plemenima mora udati za nekoga u plemenu kojemu pripada rod joj očev, tako da bi svaki Izraelac sačuvao baštinu svoga oca.

9 Tako se baština neće prenositi iz jednoga plemena u drugo, nego će svako izraelsko pleme prianjati uza svoju baštinu.'«

10 Kako je VJEČNI Mojsiju naredio, tako su i učinile kćeri Selofhadove: 11 Mahla, Tirsa, Hogla, Milka i Noa, kćeri Selofhadove, udaše se za sinove svojih stričeva.

12 Kako su se udale u rod potomstva Manaše, Josipova sina, njihova je baština ostala u plemenu kojemu pripadaše rod im očev. 13 To su zapovijedi i zakoni koje je VJEČNI preko Mojsija izdao Izraelcima na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu.

Maftir 36,11-13

Vatihejena Mahla Tirca veHogla uMilka veNo'a bnot Clofhad livnej dodehen lenašim.

11 Mahla, Tirca, Hogla, Milka i Noa, kćeri Celofhadove, udaše se za sinove svojih stričeva. 12 Kako su se udale u rod potomstva Manaše, Josipova sina, njihova je baština ostala u plemenu kojemu pripadaše rod im očev. 13 To su zapovijedi i zakoni koje je VJEČNI preko Mojsija izdao Izraelcima na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu.

HAZAK! HAZAK! VENITHAZEK!

Haftara - Matot-Masej

Jirmijahu 2:4 - 28; 3:4 (prema sefardskom običaju: Jirmijahu 2,4 - 28; 4,1 - 4,2)

Šim'u devar-HAŠEM bejt Ja'akov vehol-mišpehot bejt Jisra'el.

(poglavlje 2)

4 Čujte riječ VJEČNOG, kućo Jaakovljeva i sve porodice kuće Izraelove! 5 Ovako veli VJEČNI: "Što nepravedno nađoše na meni oci vaši, te odstupiše od mene i pristadoše za idolima ništavim i sami postadoše ništavi" 6 Nisu pitali: 'Gdje je VJEČNI, koji nas je izveo iz Egipta, koji nas je vodio po pustinji, po pustarama i gudurama, po zemlji suhoj i mračnoj, po zemlji, kojom ne prohodí putnik, i u kojoj ne stanuje nitko?' 7 Dovedoh vas u zemlju plodnu, da uživáte dobra njezina i plodove njezine. A vi dođoste i oskvrniste zemlju moju i baštinu moju učiniste gadnim mjestom. 8 Svećenici nisu pitali: 'Gdje je VJEČNI?' Čuvari zakona nisu me poznali. Pastiri su mi postali nevjerni. Proroci su bili proroci baalovi; trčali su za idolima nemoćnim. 9 Zato vas optužujem", veli VJEČNI, "i djecu djece vaše optužujem. 10 Jest, prijedite na otoke Kitimske i vidite! Pošljite tamo u Kedar, raspitajte dobro i istražite, je li ikad bilo tako što: 11 Je li koji narod promijenio bogove svoje, ako i nisu bogovi! A moj je narod predao slavnoga B-ga svojega za idole nemoćne. 12 Začudi se tome, nebo, i zgrozi se i zaprepasti!" veli VJEČNI. 13 "Jest, dvostruk je grijeh počinio moj narod: "ostavili su mene, izvor žive vode, da kopaju sebi studence, raspucane bunareve, što ne drže vode. 14 Je li Izrael sluga, u kući rođen rob? Zašto je postao prijesnom? 15 Nad njim riču lavovi rikom glasnom. Pustinjom su učinili zemlju njegovu. Popaljeni su gradovi njegovi, te nema stanovnika u njima. 16 Čak i oni iz Memfisa i Tafnesa popasoše ti tjeme. 17 Nije li tomu kriv tvoj otpad, od VJEČNOG, B-ga tvojega, u vrijeme, kad te je vodio pravim putem? 18 A što trčiš sad u Egipat, da piješ vodu iz Nila? Što trčiš tamo prijeko u Asiriju, da piješ vodu iz Eufrata? 19 Zloća je tvoja, koja te kara, otpad je tvoj, koji te kazni. Upamti i vidi, lako je zlo i gorko, što ostavljáš VJEČNOG, B-ga svojega, i ne bojiš se menel!" veli Svemogući VJEČNI nad vojskama. 20 "Odavno si izlomio jaram svoj i istrkao užeta svoja i rekao si: 'Ne služim ti više!' A na svakom visokom humu, pod svakim zelenim drvetom predao si se idolskim ljubavnicima. 21 Bio sam te posadio kao lozu plemenitu, kao posve pravu bilinu. Ali kako si mi se izrodio u divlju lozu? 22 I kad bi se oprao lužinom i uzeo sebi mnogo sapuna: krivnja zlodjela tvojih ostaje mrlja preda mnom!" veli svemogući VJEČNI. 23 "Kako možeš samo reći: 'Nisam se zamrljao, nisam trčao za baalima!' Pogledaj svoje poslove u dolini! Promisli, što si učinio! Ti si brzonoga deva, koja trči sad amo, sad tamo, 24 Divlja magarica, navikla na pustaru, koja divljom pohlepom zijeva za zrakom. Tko duši upalu njezinu? Tko je traži, nalazi je bez muke u vrijeme upale njezine. 25 Pazi, inače obosit ćeš, i grlo će ti se još osušiti. Ali ti veliš: 'Nemoguće! Ne! Ja ljubim tuđe idole, trčim za njima!' 26 Kao što se lupež posrami, kad se uhvati, tako stoji posramljena kuća Izraelova sa svojim kraljevima i svojim knezovima, sa svojim svećenicima i svojim prorocima. 27 Oni govore drvetu: "Ti si otac moj!, i kamenu: "Ti si mi darovao život!' A meni okreću leđa, a ne lice. Ali u vrijeme nevolje viču: 'Ustani, dođi nam u pomoć!' 28 Gdje ostaju bogovi tvoji, što si ih sam načinio sebi? Neka

ustanu, ako ti mogu pomoći u vrijeme nevolje, jer mnogobrojni su kao gradovi tvoji, Juda, i bogovi tvoji.

(poglavlje 3)

4 Sada dakako vičeš k meni: 'Oče moj! Ti si prijatelj mladosti moje!

(poglavlje 4)

1 "Ako se vraćaš, Izrael", veli VJEČNI, "vrati se k meni! Ako mi ukloniš s očiju te gadove idolske, nećeš ostati bez domovine 2 I kuneš li se: "Tako da je živ VJEČNI!" pošteno, istinito i pravo, onda će se neznabošci blagoslivljati u njemu i njim će se dičiti."

Minha

Kriat Tora (Paraša Devarim)

Devarim 1,1-11

(poglavlje 1)

Ele hadevarim ašer diber Moše el-kol-Jisra'el be'ever haJarden bamidbar ba'Arava mol Suf bein-Paran uvein-Tofel veLavan vaHacerot veDi Zahav.

1 Ovo su riječi što ih je Moše upravio svemu Izraelu s onu stranu Jordana - u pustinji, u Aravi nasuprot Sufu, između Parana i Tofela, Labana, Hacerota i Di Zahava - 2 od Horeva do Kadeš Barnee, Seirskom gorom, jedanaest dana hoda. 3 Bilo je to godine četrdesete, prvog dana mjeseca jedanaestoga, kad Mojsije reče Izraelcima sve što mu je VJEČNI za njih naređivao. 4 Pošto je porazio amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u Hešbonu, i bašanskoga kralja Oga, koji je živio u Aštarotu i Edreju, 5 dakle s onu stranu Jordana, u zemlji moapskoj, poče Moše razlagati ovaj zakon. Govoraše on: 6 »VJEČNI, Bog naš, reče nam na Horebu: 'Dosta ste boravili na ovome brdu. 7 Krenite na put! Idite u gorski kraj Amorejaca i svih njihovih susjeda, u Aravu, u Gorje, u Šefelu i u Negev, na morsku obalu, u zemlju kanaansku i u Libanon, sve do Velike rijeke, rijeke Eufrata. 8 Eto, pred vas stavljam ovu zemlju. Idite, dakle, i zauzmite zemlju za koju se VJEČNI zakle ocima vašim, Avrahamu, Jichaku i Jaakovu, da će je dati njima i njihovu potomstvu poslije njih.'« 9 »Tada sam vam rekao: 'Ne mogu vas voditi sâm. 10 VJEČNI, Bog vaš, toliko vas je razmnožio da vas danas ima kao zvijezda na nebu. 11 Neka vas VJEČNI, Bog vaših otaca, umnoži još tisuću puta! Neka vas blagoslivlja kako vam je obećao!

Alijot Revi'i i Hamiši preveo: Vatroslav Ivanuša

Ostale alijot i haftara: adaptirano iz više hrvatskih prijevoda

